

Hardy Bennis

Annie Besant



VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

ANNIE BESANT

tæinker og pioner

Hardy Bennis



VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Annie Besant

(1847-1933)

Af Hardy Bennis



Navnet Annie Besant siger ikke nutidens mennesker ret meget, men går man tilbage til slutningen af det 18. århundrede, finder man utallige beretninger og senere hen utallige biografier om hende. Annie Besant var uden tvivl en af tidens mest bemærkelsesværdige kvindeskikkelser.

1847: Annie Besant fødes i London

Annie Besant blev født den 1. oktober 1847 i London. Hendes far, der var læge, døde da hun var 5 år gammel. Økonomisk var hendes mor ikke i stand til at tage sig af hendes opdragelse, og hun overtalte sin ven Ellen Marryat, der levede i Dorset, til at tage ansvar for hendes opdragelse.

1866: Gifter sig med Frank Besant

I 1866 mødte den unge Annie pastor Frank Besant, og som 19-årig giftede hun sig med ham. Det skete den 21. december 1867. De fik to børn – Digby og Mabel. Men Annie Besant var dybt ulykkelig, fordi hendes uafhængige sind konstant blev konfronteret med hendes mands ortodokse religiøse overbevisning.

1873: Skilsmisse

Hun satte spørgsmålstegn ved kristendommen på den ene side, og på den anden side ved den fattigdom og ufrihed hun mødte i Londons slumkvarterer. Hun blev skilt i 1873, og ved skilsmissen delte de børnene. Hun fik datteren Mabel, mens hendes mand fik sønnen Digby. Hun sluttede sig herefter til tidens fremtrædende personligheder, som ønskede reformer på en lang række områder i datidens England.

Kvindes retsstilling

Hun interesserede sig især for områder som frihed og kvinders rettigheder, og det kom til konfrontationer med myndigheder og politi, da hun gik i spidsen for strejker mod børnearbejde i tændstikfabrikkerne, hvor mange blev syge af at arbejde med giftige fosfordampe. Hendes oratoriske begavelse viste sig for alvor, da hun talte deres sag over for myndigheder og store forsamlinger, og til sidst lykkedes det hende at ændre både arbejdsforhold og lønninger for denne befolkningsgruppe.



Annie Besant hos kvindelige arbejdere på tændstikfabrikkerne.

Anholdelse og fængsling

Havnearbejderne i Londons dokker bad hende om hjælp til at forbedre deres usle lønninger og forhold. Da hun gik i spidsen for strejkerne, blev hun anholdt af politiet, men en enorm folkemængde protesterede udenfor domhuset, og man turde ikke andet end at løslade hende. Disse aktioner gjorde hende berømt – ikke alene i England, men også på kontinentet.

Valgt til Londons byråd

På trods af at hun var kvinde, blev hun valgt med stort flertal til Londons byråd, der traditionelt var en mandsdomineret verden, og her fik hun gennemtrumfet, at skolebørn skulle have et dagligt måltid mad i skolen samt obligatorisk lægeundersøgelse – et krav, der bredte sig til hele landet.

Journalist og redaktør

Annie Besant blev tilbudt et job som journalist på bladet *National Reformer*, hvor hun kom til at beskæftige sig med spørgsmål som ægteskab, prævention og kvinders rettigheder – forløberen for kvinders stemmeret. Hun blev senere tilbudt en toppost i *Fabian Society* – et socialdemokratisk parti, der kæmpede for de svages rettigheder i samfundet. Og i begyndelsen af 1890'erne var hun en ledende skikkelse i den irske frihedskamp.

Discipel af H.P. Blavatsky

Da hun samtidig blev redaktør for en af Londons største aviser, blev hun i 1888 bedt om at anmelde et stort litterært værk skrevet af H.P. Blavatsky – *The Secret Doctrine (Den Hemmelige Lære)* – der netop var blevet udgivet. Hun læste sig igennem hele værket, og hun var som forvandlet. Hun havde fundet *det*, hun så længe havde søgt efter – en forklaring på livets og Universets største hemmeligheder. Hun opsøgte H.P. Blavatsky – eller HPB, som hun dengang blev kaldt – og udtrykte ønske om at blive medlem af *The Theosophical Society (Det Teosofiske Samfund)*, og hun bad desuden om at blive discipel af H.P. Blavatsky. H.P. Blavatsky bad hende læse en rapport om påstået svindel og falsknerier, før hun besluttede sig. Annie læste rapporten og opdagede hurtigt, at den byggede på falske anklager.

Annie Besant havde efter lang tids søgen fundet, hvad hun havde ledt efter, og hun udtalte senere, at hun ønskede en gravskrift med ordlyden: *"Hun forsøgte at finde sandheden"*.



Annie Besant og C.W. Leadbeater.

Samarbejde med C.W. Leadbeater i Indien

Hun rejste nu med H.P. Blavatsky til Indien – til stor sorg for alle hendes venner og kampfæller. Her begyndte nu et helt nyt liv i kampen for teosofien og udbredelsen af den teosofiske lære over hele Jorden. Her fik hun et nært samarbejde med bl.a. C.W. Leadbeater – en anglikansk præst, der også forlod sit embede for at rejse til Indien for at arbejde for teosofien.

Arbejdet krævede, at Annie Besant først rejste rundt i Indien og senere i hele verden. Hun skrev utallige bøger, der fortolkede teosofien i vesterlandsk terminologi, holdt tusindvis af foredrag, og sammen med sine medarbejdere fik hun teosofien til at blomstre på verdensplan.

Esoterisk forskning

Sammen med C.W. Leadbeater foretog hun nogle sensationelle forskningsforsøg, der bl.a. indebar, at de brugte deres højt udviklede clairvoyante evner til at udforske grundstoffernes opbygning. Dette forskningsprojekt blev beskrevet i afhandlingen *Occult Chemistry (Okkult kemi)*. Det var første gang, grundstoffernes atomare opbygning blev beskrevet i detaljer. Senere – i slutningen af forrige århundrede – bekræftede kernefysikere de to pionerers forskningsresultater – især forskningen omkring de sub-atomare partikler Quarker, som på daværende tidspunkt var ukendte for naturvidenskaben.

Præsident for Det Teosofiske Samfund

Efter at både H.P. Blavatsky og hendes nærmeste medarbejder Henry Steel Olcott døde, blev Annie Besant præsident for *Det Teosofiske Samfund*.



Henry Steel Olcott (tv.), Annie Besant (midt) og C.W. Leadbeater (th.)

Møde med Morya og Sanat Kumara

Den 15. august 1915 skete der noget, som endnu engang ændrede hendes liv. Hun blev på denne dato kl. 15 af sin mester (Morya) kaldt til en audiens hos Sanat Kumara – planetens øverste væsen. Hun fik besked på, at hun skulle nedtrappe sit teosofiske arbejde og gå ind i politik for at forberede Indiens frigørelse fra engelsk overherredømme – og det ville endeligt ske den 15. august 1947 – altså 32 år senere.

Da hun kom tilbage til det teosofiske hovedkvarter, bad hun sine medarbejdere om at underskrive dette budskab i hendes dagbog. Annie Besant oplevede ikke selv Indiens frigørelse, for hun døde i 1933.

Indiens frihedskamp

Hun gik nu helhjertet ind i arbejdet for Indiens frihed fra engelsk overherredømme. Hun talte til utallige mennesker om Indiens åndelige arv i kraft af den visdom, som de store religioner havde skabt gennem tusinder af år. Det gav selvtillid og en national selvfølelse, som voksede – ikke mindst fordi Annie Besant grundlagde utallige skoler og universiteter, som var funderet på Indiens religiøse grundlag.

Samarbejde med Mahatma Gandhi

Modstanden mod Annie Besant voksede – især fra englænderne og deres indiske medløbere. Hun gjorde derfor fælles sag med Mahatma Gandhi, og hun blev på et tidspunkt valgt til præsident for *National Congress* – en skyggeregering, som skulle overtage ledelsen af Indien, når det engelske overherredømme blev bragt til ophør. Imidlertid var der opstået en splittelse i denne skyggeregering mellem de revolutionære og de mere moderate. Annie Besant forsøgte forgæves at forlige de to fløje, men englændernes blodbad i Amritsar og Punjab gjorde en ende på hendes politiske linje, og de revolutionære med Mahatma Gandhi i spidsen tog over. Gandhi indledte en kampagne med civil ulydighed, hvor hundredetusinder forlod regeringskontorerne og hele Indiens administration – med det resultat at titusinder døde af sult, for ingen fik udbetalt lønninger. Gandhis fejlslagne politik kom til at koste dyrt og løsslupne lovløse kræfter førte til 92 oprør mellem januar 1921 februar 1922.



Annie Besant og Gandhi i Madras 1921

1922: Indisk forfatning

I 1922 begyndte indiske politikere med Annie Besant i spidsen at udarbejde forslag til en indisk forfatning, som blev vedtaget af 256 delegerede. I England godkendte *Labour Party* dette forslag, og indførte det som et krav i partiets politiske program. Det var da også *Labour Party*, som i 1947 gennemførte forslaget – fuldstændig som det var profeteret.

I fængsel igen

I 1914 grundlagde Annie Besant en avis – *New India* – hvori hun stillede krav til den engelske regering. Første verdenskrig var brudt ud, og indiske soldater blev indkaldt for at kæmpe på mange slagmarker. På denne baggrund blev hun ved at presse på for at Indien kunne få mere politisk frihed. Det medførte, at Annie Besant ved en domstol fik to års fængsel. Det var myndighedernes forsøg på at lukke munden på "Indiens dronning", som hun også blev kaldt.

Dagen før sin internering den 15. juni 1917 offentliggjorde hun i sin avis *New India* en gribende afskedshilsen. Det medførte en meget voldsom reaktion – både i Indien, England og USA – så efter kun to måneder blev hun løsladt, men hun var døden nær efter fængselsopholdet. Hun var trods alt 70 år.

Selvom Annie Besant var dybt engageret i Indiens frihedsbevægelse, skrev hun en lang række teosofiske bøger og holdt utallige foredrag rundt om i verden. Hendes medarbejdere fattede ikke, hvorfra hun fik energien til alle disse aktiviteter.

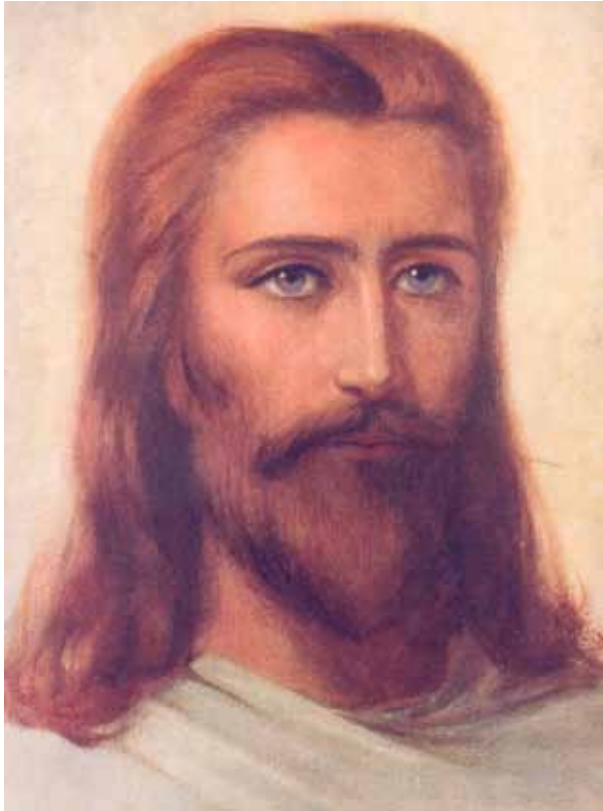


Annie Besant 1922

Pioner, seer og profet

I London holdt en af tidens største politikere en tale ved en fest til ære for Annie Besant. Han sagde:

"I 1880'erne gik Annie Besant morgen efter morgen ned til dokkerne, for at organisere dokarbejderne, som dengang kun kunne tjene 28 ører om dagen. Jeg overdriver ikke, når jeg siger, at en morgen talte hun til 6.000 mænd uden at kunne se mere end seks af dem på grund af tågen, men hun talte ud i tågen med ord, der var fulde af en mors kærlighed og trøst – ord fulde af håb, glæde og mod. Men så meget kan med sikkerhed siges: Stor er hun som politiker, som social reformator og organisator. Stor er hun som taler og skribent, som lærer og leder, men størst er hun som pioner, seer og profet."



Mesteren Koot Hoomi

I 1880 skrev mesteren Koot Hoomi om *Det Teosofiske Samfund*:

"Lederne ønsker et "menneskeligt broderskab" – et virkeligt universelt broderskab – en institution, som vil blive kendt over hele verden og tiltrække de mest intelligentes opmærksomhed."

I februar 1882 skrev mesteren Morya om *Det Teosofiske Samfunds* stiftelse:

"Et par af os håbede, at verden havde gjort så store intellektuelle – om ikke intuitive – fremskridt, at den esoteriske lære kunne accepteres intellektuelt, og at der kunne gives en impuls til en ny cyklus med esoterisk forskning. Andre – som nu ser ud til at have været klogere – var af en anden mening, men der blev givet tilladelse til at prøve. Det var imidlertid en betingelse, at eksperimentet skulle gøres uafhængigt af mestrenes personlige ledelse, og at vi ikke måtte gribe ind på unormal måde."





Annie Besants kremeringssceremoni, der blev udført af biskop Charles Webster Leadbeater 21. september 1933.

1933: Annie Besant døde

I dag er det svært at vurdere, om fremkomsten af teosofien – den evige visdom, den esoteriske lære eller åndsvidenskaben – har været en succes. Men så meget kan siges: Efter to verdenskrige, en langvarig "kold" krig, og stadig mange spændingspunkter rundt om i verden, så tyder meget på, at under overfladen, er de frø, der blev sået ved fremkomsten af teosofien, ved at slå rod.

Annie Besant var uden tvivl en af de mest betydningsfulde kvindeskikkelser i nyere tid. Hun er mindet med film, biografier, og i Indien og på Sri Lanka er statuer rejst til ære for hende. Hendes livslys slukkedes den 20. september 1933, og hendes aske blev spredt i det center i Chennai (Madras), hvor hun havde fået opført sanktuarier for alle verdens store religioner.





VidsomsNettet
www.vidsomsnettet.dk